

Roger Usart: «Sempre m'ha costat connectar amb la música alegre»

El manlleuenc ens parla del nou disc 'Llamp de bosc'

Roger Usart | Joan Usart

Arrelat actualment als confins de la Garrotxa i amb una veu més pregonada que la Fageda d'en Jordà, el cantautor manlleuenc **Roger Usart** udola en profunditat a *Llamp de bosc* (Great Canyon, 2020), un tercer àlbum en solitari en el qual s'ha atrevit amb el català després d'una trajectòria en anglès.

Havies dit que els discos anteriors -*Cage Without a Bird* (autoeditat, 2013) i *Songs from a Twisted Neck* (Great Canyon, 2016)- feien pujada; aquest, en canvi, va de baixada?

Els altres dos discos tenien un punt més fosc, i ara també hi ha la mateixa essència, perquè sempre m'ha costat connectar amb la música alegre. No ho relaciono amb res en concret de la meua vida, però aquesta vegada és veritat que, quan feia les cançons, la sensació ha estat diferent i també l'enfocament. Volia que el disc tingués un punt més lluminós, per això la producció ha estat amb Jordi Casadesús.

Com que tenies clar un disc diferent en la producció i idioma, el contingut líric també ha canviat i ha anat per una nova banda?

Sí, exacte. M'agrada la sonoritat d'arrel folk, que es notava especialment en el meu segon disc, però em venia de gust donar-li un color diferent, respectant el registre i els temes.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=JhflTqAtsXI>

Va venir primer la decisió del canvi de producció o el fet de cantar en català?

Primer va ser la nova producció, perquè, de fet, aquests temes ja els havia compost en anglès, en principi, tot i que les lletres no estaven acabades. Però quan em vaig posar a escriure les lletres definitives, vaig veure que no podia ser tan precís com voldria perquè no cantava en la meua primera llengua. I aquí vaig pensar que ho provaria en català a veure com sonava. Ja havia escrit algun tema en català, però encara no n'havia publicat mai cap.

En algunes cançons prediques la doctrina de l'aïllament progressiu a la natura. A la cançó "Aquest moment" dius: "Sota uns arbres imponents, tot ho visc intensament".

Aquesta cançó i aquest vers tenen una explicació molt concreta perquè parlo d'un moment determinat. L'estiu passat vam fer un *road trip* amb la meua parella per Estats Units. Ja hi havíem anat l'any anterior i hi vam tornar. I això de "sota uns arbres imponents", ho vaig escriure pensant en el parc natural Redwood a Califòrnia, on hi ha sequoies gegants. Descric la sensació del viatge i que tot fos nou.